

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 481-1912)

Originalt emne

Foreninger

Foreninger/Aarhus Haandværkerforening

Næringsvæsen

Næringsvæsen/Forskellige Næringsdrivende

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 23. januar 1913](#)
- 2) [Byrådsmødet den 13. marts 1913](#)
- 3) [Byrådsmødet den 30. oktober 1913](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 23. januar 1913 - side 7

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 481-1912)

Til Erklæring forelaa Andragender om Næringsadkomst til Beværtning med stærke Drikke fra

a. (J. Nr. 481-1912). Aarhus Haandværkerforening og

b. (J. Nr. 476-1912). Aarhus Højskolehjem.

Formanden erindrede om, at man i sidste Møde havde været i Tvivl om, hvorvidt Bevillingsnævnet havde Kompetence til at udtale sig om de Bevillinger, der søgtes i Henhold til Beværterlovens § 21. Nævnet havde da ogsaa været enig i, at det ikke havde Pligt til at udtale sig, men at det gerne saa, at Byraadet ved den Art Andragender udbad sig

dets Erklæring. Andragenderne var derefter blevet forelagt for Nævnet, som anbefalede at give de ønskede Bevillinger, dog saaledes at der i Henhold til Bevillingen kun maatte skænkes for Foreningens Medlemmer. Skulde vedkommende Forening derfor ønske at udleje sine Lokaler og altsaa beværte andre end egne Medlemmer, maatte den antage en Vært, der selv havde Borgerskab.

Magnus Nielsen takkede Formanden for den sidste Udtalelse; det var netop den, Taleren gerne vilde have frem. Taleren havde nok tænkt sig, at der efter den søgte Bevilling ikke maatte skænkes for Ikkemedlemmer, der i Utide kom ind i Foreningens Lokaler, men at Indskrænkningen var saa vidtgaaende, at andre Foreninger ikke kunde holde Fest og faa serveret i vedkommende Forenings Lokaler, havde han dog ikke tænkt. En saadan Indskrænkning vilde han i hvert Fald ikke gaa med til, da den vilde være ganske ødelæggende for Foreningslivet. Han tvivlede stærkt om, at Bevillingsnævnet havde Kompetence til at blande sig i den Slags Sager, og han henstillede at ændre Udtalelsen derhen, at der under normale Forhold maatte skænkes for Foreninger, der lejede Lokaler hos den Forening, som havde Bevillingen.

Formanden troede, Hr. Magnus Nielsen saa noget forkert paa Forholdet, idet det ogsaa hidtil havde været saaledes, at en Forening ikke maatte beværte andre end Medlemmer, med mindre dens Vært havde Borgerskab. Forskellen fra før og nu var saaledes ikke stor; men der var maaske nok hidtil blevet set noget gennem Fingre med dette Forhold. Forøvrigt havde de fleste Foreningsværter vist ogsaa Borgerskab, men i hvert Fald blev det sikkert nødvendigt for de større Foreninger, der vilde leje sine Lokaler ud, at sikre sig en Vært med Borgerskab.

J. C. Petersen spurgte, om Værten i en Forening med Bevilling i Henhold til § 21 ikke var selvskreven til at faa Borgerskab. Var dette ikke Tilfælde, vil det blive meget vanskeligt at faa Foreningsværter, eftersom Borgerskabernes Antal var begrænset.

Magnus Nielsen ønskede at vide, om Nævnet kunde tænke sig, at der udenfor de ordinære Borgerskaber kunde gives særlige Borgerskaber til Foreningsværter, gældende saa længe disse var dette. Skulde Foreningerne være afhængige af de Folk, der sad inde med Beværterborgerskab, vilde de blive meget vanskeligt stillede. Vilde Byraadet ikke gaa med til at ændre Nævnets Udtalelse, maatte Foreningerne Landet over samle og gaa videre med denne Sag.

Formanden bemærkede, at det utvivlsomt var Lovens Mening, at Bevillinger i Henhold til § 21 kun gav Foreningerne Ret til at skænke for deres egne Medlemmer. Muligvis kunde Indenrigsministeren dog give forskellige Bevillinger i Henhold til den nævnte Paragraf, f. Eks. til store Foreninger Bevilling til ligefrem Beværtningsdrift og til andre Foreningen en mere begrænset Bevilling.

Mikael Johansen fremhævede, at der herskede stor Uklarhed i dette Spørgsmaal. Grundloven gav Foreningsfrihed, og denne kunde ikke tages bort ved Beværterloven. Det var derfor selvfølgelig, at en Forening maatte skænke for sine egne Medlemmer og for andre Foreninger, der lejede dens Lokaler. Noget andet var, om en Forening maatte skænke for Folk, som lejede dens Lokaler til Gilder, Danseskoler e. 1. Skulde en Foreningsvært med Borgerskab have Ret til at skænke for alle og enhver, vilde vedkommende Forening blive Konkurrent til de egentlige Beværtere, og det var næppe heldigt.

Formanden ansaa det for givet, at Affattelsen af de Bevillinger, der vilde blive givet i Henhold til § 21, vilde bringe Klarhed til Veje. Hr. Mikael Johansens Anskuelse, at Foreningen maatte skænke for andre end egne Medlemmer, var ikke rigtig, selv om der maaske i den Retning var gaaet en Del i Svang.

Jul. Andersen havde, da Sagen sidst forelaa, tænkt sig, at Ejendommen kunde faa Borgerskabet, men det lod sig altsaa ikke gøre. Taleren havde nærmest været stemt for, at der blev givet en udvidet lovlig Ret i Stedet for en indskrænket Ret, der ikke kunde overholdes, idet det var givet, at der færdedes mange i Haandværkerforeningen uden at være Medlemmer af denne f. Eks. ved Møder mellem Arbejdsgivere og Arbejdere fra hele Landet. I Bevillingsnævnet havde det været Juristerne, der havde haft den Opfattelse, at det ikke var nok, at Foreningen selv havde Bevilling, men at Værten ogsaa maatte have Borgerskab. Taleren vilde imidlertid anbefale Bevillingsnævnets Indstilling, idet han gik ud fra, at Ministeren nok vilde træffe det rette. Naar det af Højskolehjemmets Andragende fremgik, at alle tilkørende i Gaarden skulde betragtes som Medlemmer af Foreningen, var det dog vist en vel udvidet Forstaaelse.

Formanden bemærkede, at intet af Andragenderne, og navnlig ikke Haandværkerforeningens, var helt klart. Der stod saaledes intet om, hvorpaa Bevillingen skulde gaa ud. Taleren skulde derfor intet have imod at udsætte Sagen.

Magnus Nielsen oplyste, at Bestyrelsen for Haandværkerforeningen ikke havde tænkt paa

at give Andragendet anden Form, end Avertissementet var gaaet ud paa. Skulde der derfor foreligge en Formfejl, vilde han gerne have Sagen udsat.

Udsattes.

Uddrag fra byrådsmødet den 13. marts 1913 - side 2

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 481-1912)

Andragende fra Aarhus Højskolehjem om Bevilling til Udsækning af stærke Drikke for Foreningens Medlemmer i Henhold til § 21 i Lov Nr. 104 af 10. Maj 1912.

Fra Bevillingsnævnet forelaa Indstilling om at anbefale, at Bevillingen meddeles Højskoleforeningen saaledes, at Foreningen faar Ret til ogsaa at beværte andre end Foreningens Medlemmer.

Indstillingen vedtoges.

Uddrag fra byrådsmødet den 30. oktober 1913 - side 2

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 481-1912)

Skrivelse af 15. Oktober 1913 fra Indenrigsministeriet om Bevilling for "Aarhus Højskoleforening eller Højskolehjem" til Beværtning med stærke Drikke, saalydende:

"I det senest i Amtets Skrivelse af 7. d. M. ommeldte Andragende har Bestyrelsen for "Åarhus Højskoleforening eller Højskolehjem" anholdt om, at der i Henhold til Beværterloven af 10. Maj 1912 maa blive meddelt Foreningen Bevilling til i den samme tilhørende Ejendom, Klostergade Nr. 32 i Aarhus at drive Beværtning med Ret til Udsækning af stærke Drikke.

I denne Anledning skulde man efter at have modtaget Meddelelse om, at en Næringsadkomst til Beværtning med Ret til Udsækning af stærke Drikke i Aarhus Købstad vil blive nedlagt, naar den ansøgte Bevilling meddeles Højskoleforeningen, til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstlig melde, at Ministeriet herefter

bevilger det Ansøgte, saaledes at der af Magistraten i Aarhus under Paaberaabelse af nærværende Skrivelse vil være at udfærdige Bevilling for "Aarhus Højskoleforening eller Højskolehjem" til indtil 1. Oktober 1918 i ovennævnte Ejendom, hvis Matr. Nr. maa tte anføres i Bevillingen, at drive Beværtning med Ret til Udsenkning af stærke Drikke, naar det inden en Frist af 3 Maaneder fra Dags Dato at regne for Magistraten godtgøres, at Foreningen opfylder Lovens Fordringer for Opnaaelse af saadan Adkomst, jfr. herved særlig Loven af 10. Maj 1912 § 4, næstsidste og sidste Stykke samt § 2 J, hvorhos det til Indløsning af Bevillingen fornødne Beløb, jfr. oftnævnte Lovs § 10, inden den foreskrevne Frist maatte være indbragt til Magistraten. I Bevillingen maatte optages Bemærkning om, at Misbrug af samme berettiger Ministeriet til at ophæve den meddelte Bevilling, Lovens § 21, sidste Stykke.

Naar Bevillingen er udfærdiget, bedes Meddelelse derom givet til vedkommende Politimester, hvorhos der derom maatte ske Indberetning til Ministeriet."

Til Efterretning.

